

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Elena Lisnic, și de inculpatul

Cozma Andrei Eugeniu, născut la 26 ianuarie 1973, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Gonciarov 32, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Bălți din 14.06.1999, în baza art. 122 alin. (3) Cod penal (1961), la 9 ani închisoare.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>02.07.2015 – 14.04.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.05.2016 – 22.06.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>08.09.2016 – 30.11.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 14 aprilie 2016, Cozma Andrei a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoriei Bălți din 09 februarie 2015, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 10 ani și 9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 14 aprilie

2016, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 07 aprilie 2014 până la 14 aprilie 2016.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Iurceac S. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada de timp februarie-aprilie 2014, inculpatul Cozma A., prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul acordării de ajutor părții vătămate Iurceac S. în includerea în listă pentru participarea la programul de imigrare benevolă și la programul de permisiune de trai cu viză de reședință temporară în Federația Rusă, a dobândit de la acesta 700 dolari SUA, echivalentul a 9.576 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă considerabilă.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, indicând că dosarul penal este fabricat la comandă. Nu-i cunoaște pe Iurceac S. și Iurceac G., pe Golovco V. îl cunoaște din anul 2007 și la moment sunt în relații foarte rele, acesta urmând să-i restituie suma împrumutată de 8000 euro, motiv din care a depus plângere pe numele lui.

Totodată, vinovăția acestuia a fost dovedită integral prin cumulul de probe administrate.

Astfel, partea vătămată Iurceac S. a declarat că în ianuarie 2014 a făcut cunoștință cu inculpatul prin intermediul lui Golovco V. Inculpatul urma să-i faciliteze procesul de depunere a actelor la programul de imigrare benevolă și la programul de permisiune de trai cu viză de reședință temporară în Federația Rusă, serviciu pentru care a solicitat să-i fie achitați 500 dolari SUA. Peste un timp, discutând cu inculpatul la telefon, acesta, pentru urgentarea procedurii, a mai cerut 200 dolari SUA, bani care, la sfârșitul lunii februarie 2014, au fost transmiși inculpatului prin intermediul lui Golovco V. După transferul banilor, inculpatul a încetat să mai răspundă la telefon, iar el, înțelegând că a fost înșelat, s-a adresat la poliție. Până la moment nu a obținut nici cetățenia Federației Ruse, nici nu i-a fost restituită suma de 700 dolari SUA, fiindu-i cauzat un prejudiciu considerabil.

Martorul Golovco V. a indicat că i-a transmis părții vătămate numărul de telefon al inculpatului, acesta urmând să-l ajute la perfectarea actelor pentru redobândirea cetățeniei ruse. Ulterior, la cererea lui Iurceac S., care era plecat în Federația Rusă, a mers la tatăl acestuia, de la care a primit 500 dolari SUA și niște acte, pe care le-a transmis inculpatului. Apoi, partea vătămată i-a mai transferat 200 dolari SUA, pe care el, la fel, i-a transmis inculpatului.

Martorul Iurceac G. a comunicat că fiul său, Iurceac S., înainte de a pleca în Federația Rusă, i-a lăsat actele și 500 dolari SUA pentru perfectarea cetățeniei ruse, pe care, în luna ianuarie 2014, le-a transmis lui Golovco V. Cu acesta nu a mai discutat ulterior și nu a primit careva informație privind rezultatul obținut. În vara anului 2014, fiul său i-a spus că persoana care urma să-l ajute la perfectarea actelor a fost reținută. Din spusele feciorului, cunoaște că nu i-au fost restituiți banii și nici nu i-au fost perfectate actele respective.

Versiunea inculpatului a fost combătută prin totalitatea probelor administrate, care coroborează între ele, afirmațiile lui având un caracter declarativ, făcute cu

scopul evitării răspunderii penale, fiind stabilit că inculpatul, primind suma de 700 dolari SUA cu condiția acordării ajutorului la includerea în listă a părții vătămate pentru participarea la programul de imigrare benevolă și la programul de permisiune de trai cu viză de reședință temporară în Federația Rusă, încă la momentul intrării în stăpânire a acestor bani, a urmărit scopul sustragerii lor, neavând intenția să execute angajamentul asumat, el neavând activitate oficială sau altă tangență cu instituțiile abilitate care oferă asemenea servicii.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante și atenuante, că inculpatul este caracterizat negativ și are antecedente penale nestinse, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate, urmând a-i stabili pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că dosarul penal este unul fabricat la comandă. Nu-l cunoaște pe Iurceac S. și nici motivele din care acesta a depus plângere împotriva lui.

Probele acuzării sunt bazate pe presupuneri, fiind doar o răzbunare sau un scenariu de răzbunare în care este implicat martorul ocular și intermediarul Golovco V.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cozma Andrei a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 22 iunie 2016, cu includerea duratei aflării în arest preventiv de la 20 octombrie 2015 până la 22 iunie 2016.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a apreciat că vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate a fost dovedită prin suficiente probe directe, utile și veridice, care coroborează între ele.

Afirmația inculpatului că dosarul a fost fabricat, iar pe Iurceac S. nu-l cunoaște, contravine circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Din declarațiile părții vătămate Iurceac S., verificate și în instanța de apel, rezultă că în ianuarie 2014, acesta a făcut cunoștință, prin intermediul lui Golovco V., cu inculpatul care urma să-i acorde ajutor la dobândirea cetățeniei Federației Ruse. Pentru aceasta, i-a transmis inculpatului, prin intermediul lui Golovco V., 700 dolari SUA. Suma de 500 dolari SUA i-a transmis-o prin tatăl său, iar 200 dolari i-a transmis prin transfer, pe numele lui Golovco V. care apoi, i-a transmis inculpatului. Ulterior, inculpatul nu a mai răspuns la telefon și, înțelegând că a fost înșelat, a apelat la poliție. La moment, nu a primit cetățenia rusă și nici suma de 700 dolari SUA nu i-a fost restituită.

Martorul Golovco V. a declarat că i-a recomandat părții vătămate să se adreseze inculpatului. Ulterior, partea vătămată l-a rugat ca el să-i transmită inculpatului banii pe care urma să-i achite pentru redobândirea cetățeniei ruse. Acesta l-a sunat din Moscova, l-a rugat să meargă la tatăl său, care i-a dat 500 dolari SUA, în bancnote a câte 100 dolari și actele, pe care le-a transmis inculpatului. Apoi i-a mai transmis inculpatului 200 dolari SUA, bani pe care i-a primit de la partea vătămată.

Martorul Iurceac G. a indicat că în ianuarie 2014 i-a transmis lui Golovco V. banii și actele. Fiul său i-a spus că în pachet, împreună cu actele, sunt 500 dolari SUA, pe care i-a transmis lui Golovco V., cu care mai mult nu a discutat.

Astfel, partea vătămată și martorii, care au făcut declarații sub jurământ, detaliat au redat circumstanțele comiterii infracțiunii de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile de către inculpat.

Solicitarea inculpatului privind casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat, este neîntemeiată și nemotivată, fiind dovedită vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal prin probe verificate și apreciate în coroborare, nefiind constatate temeiuri de achitare.

Poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinei este apreciată ca o metodă de apărare și nu poate fi echivalată cu achitarea acestuia, fiind constatată complet vina inculpatului.

Instanța de fond și-a bazat soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe totalitatea probelor cercetate, care dovedesc vina inculpatului, și anume declarațiile părții vătămate Iurceac S., martorilor Golovco V. și Iurceac G., probele scrise ale cauzei penale, acestea fiind apreciate corect de instanța de fond, soluția fiind menținută și de instanța de apel.

Argumentele privind achitarea inculpatului sunt nefondate, deoarece probele cercetate în cumul îi confirmă pe deplin vinovăția, nefiind stabilite temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de inculpat.

În conformitate cu art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Astfel, prin sentința contestată, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa conform regulilor prevăzute în art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit căror dacă după pronunțarea sentinței se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei altei infracțiuni, săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentinței.

Însă, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15.06.2016, s-au admis apelurile declarate de avocatul Ceban V. și de inculpatul Cozma A. împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 12.05.2014, privind condamnarea ultimului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, precum și apelul avocatului Gligor V. în interesele inculpatului Cozma A. declarat împotriva sentinței Judecătoriei

Bălți din 09.02.2016, referitor la condamnarea lui în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu casarea sentințelor contestate și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată, pe motivul nerespectării dispozițiilor art. 33-35 Cod de procedură penală.

Ținând cont că actualmente în privința inculpatului nu există alte sentințe de condamnare definitive, nefiind prezența unui concurs de infracțiuni, decade necesitatea aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de fond greșit a considerat că antecedentul penal nu este stins și inculpatul a săvârșit infracțiunea în prezența recidivei, prin ce a admis o eroare de drept și respectiv, eronat a dispus executarea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip închis.

Astfel, prin sentința Judecătorei Bălți din 14.06.1999 Cozma A. a fost condamnat în baza art. 122 alin. (3) Cod penal (1961) la 9 ani închisoare.

Prin decizia Colegiului penal al Tribunalului de circumscripție Bălți din 16.02.2000, sentința a fost menținută fără modificări. Totodată, s-a dispus, că calcularea termenului de pedeapsă începe din 16.02.2000, cu includerea în termenul de pedeapsă a timpului aflării lui Cozma A. în stare de arest de la 29.09.1998 până la 16.02.2000.

Conform art.7/1 Cod penal (1961), infracțiunea prevăzută de art. 122 alin. (3) Cod penal se considera infracțiune gravă.

Potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Deci, la data pronunțării sentinței Judecătorei Bălți din 14.04.2016, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 9 ani în privința lui Cozma A., cu calcularea termenului din 29.09.1998, fusese executată pe 29.09.2007.

Astfel, antecedentul penal în privința lui Cozma A. s-a stins la data de 29.09.2013, după expirarea a 6 ani, în conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal.

Infracțiunea incriminată, prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost săvârșită de inculpat în perioada februarie - aprilie 2014, antecedentul penal fiind deja stins.

Prin urmare, inculpatul n-a săvârșit infracțiunea în prezența recidivei, iar potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave, execută pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, că inculpatul nu este la prima abatere, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă doar prin izolare de societate.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, este justă decizia instanței de apel că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, însă este neîntemeiată, nemotivată și lipsită de suport juridic concluzia privind micșorarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită de instanța de fond, nefiind constatate careva circumstanțe noi de către instanța de apel, la baza deciziei fiind puse circumstanțele reținute de instanța de fond.

Totodată, fiind constatat că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, nu a recunoscut vina și nu s-a căit de cele comise, lipsesc circumstanțe atenuante, apelul inculpatului a fost admis greșit, pedeapsa stabilită acestuia fiind prea blândă, nefiind echitabilă faptelor infractorice comise, nu-și va atinge scopul de reeducare și corectare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. La 16 august 2016 a declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că dosarul a fost fabricat la comandă de către procurorul mun. Bălți, V. Tureac și fosta sa concubină, care activează în Curtea de Apel Bălți.

Nu-i cunoaște pe Iurceac S. și Iurceac G., iar cu Golovco V. este în relații ostile, acesta urmând să-i restituie suma de 8000 euro, motiv din care a depus o plângere pe numele lui.

În privința lui Iurceac S. au fost depuse plângeri la Procuratura Anticorupție pe motivul extorcării sumei de 1000 euro de la fiica sa, Cozma C., pentru ca dosarul penal să fie închis.

5.2. La 18 august 2016, inculpatul a declarat recurs ordinar suplimentar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că fabricarea la comandă a dosarului în privința sa se confirmă prin încheierile Judecătoriei Bălți din 31.03.2016, 24.06.2016 și 01.04.2016, răspunsul Procuraturii Generale din 15.03.2016 și răspunsul Inspectoratului de Poliție Bălți din 03.08.2016.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile

lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 iunie 2016, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 13 iulie 2016, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, inculpatul primind și o copie de pe decizia motivată, semnând o recipisă în acest sens (*f.d. 174*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 13 iulie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 15 august 2016.

Totodată, potrivit ștampilelor de pe plicuri, recursurile ordinare au fost depuse la oficiul poștal la 16 august 2016 și 18 august 2016, fiind înregistrate la Curtea Supremă de Justiție, respective, pe 19 august 2016 și 22 august 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 185, 186, 187, 196, pct. 4., 5.1. și 5.2. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursurile ordinare ale inculpatului sunt depuse peste termen, ele urmează a fi declarate inadmisibile (*pct. 5.1., 5.2. din decizie*).

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în

partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de stipulările art. 61, 75, 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave – dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Instanța de apel corect a luat în considerare circumstanțele noi, apărute în cadrul judecării apelului, fiind stabilit că inculpatul nu are antecedente penale nestinse și, astfel, nu a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă (pct. 4. din decizie).

Or, în recursul procurorului nici nu sunt invocate careva argumente în raport cu concluziile instanței de apel în aspectul vizat (pct. 4., 5. din decizie).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (pct. 4. din decizie).

Pe lângă aceasta, recursul procurorului, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de procuror, că a adoptat o hotărâre care cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar al acuzatorului este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul menționat este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, în privința inculpatul Cozma Andrei Eugeniu, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare din 16 august 2016 și 18 august 2016, declarate de inculpatul Cozma Andrei Eugeniu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, pe motiv că sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco